

daar zit de kleine iwoosyf

pel" verscheen
zijn volgelingen)
ans" geschminkt.

heet van de door
ristosofie, die hij
er uitdraagt, ver-
omende Wereld".
verbetersaars", die
voetlicht halen.

eld ziet toe hoe
ngen in de rook-
te der „Bewuste
racht. Nadat dit
gefallen, brandde
s uit.

Geestenbezweerder Robert Jasper

Al heeft hij er nu spijt als haren op zijn hoofd van, het is

ook Nicolaas Kroese geweest, die een van de beschermers was van een hoogst opmerkelijke figuur, wiens optreden kortgeleden een climax bereikte, toen hij al dan niet opzettelijk brand stichtte in zijn eigen „tempel“: de ex-glazenwasser, nu „hogepriester“ van de „Bewuste Nicotinisten“ Robert Jasper.

Robert Jasper (achternaam: Grootveld) begon zijn „zending“ zo'n goed jaar geleden, toen hij gedurende een maand de aanplakbiljetten van de sigarettenfirma's voorzag van het woord „kanker“. De fabrikanten gingen een kort

geding aan en eisten, dat hij op straffe van gijzeling zijn actie zou staken. Een week na het vonnis werd hij opnieuw betrapt bij het besmeuren van de aanplakbiljetten met als gevolg dat hij twee maanden in het Amsterdamse Huis van Bewaring doorbracht.

Kort daarop ontmoette hij Nicolaas Kroese, een ontmoeting die uiteraard niet toevallig was. Kroese, gegrepen door Robert Jaspers ontegenzeggelijk originele, maar tegelijk absurde idee om een „anti-rooktempel“ in te richten, stelde hem een pand vlakbij

„GEESE“

het Amsterdamse Leidseplein ter beschikking, een voormalige timmermanswerkplaats, waar Kroese destijds het antiek, dat zijn „eet-huysjes“ zo kwistig sierde, liet restaureren. Robert Jasper, die zich na zijn gijzeling een martelaar met een missie voelde of zich daarvoor liet doorgaan, richtte in drie weken tijd zijn „K-kerk“ in en stichtte de mystieke sekte der „Bewuste Nicotinisten“.

„Roken is naar mijn rotsvaste overtuiging een mystieke handeling,“ aldus Robert Jasper, die zichzelf tot de „hogepriester“ van zijn sekte uitriep. „Het is het twintigste-eeuwse equivalent van het brengen van offers in de oertijd. In die oertijd stak men een gedeelte van de oogst in brand

en bedwelmden men zich aan wie rook, nu verbrandt men tabakker, en offert daarmee vaak een tien-de van zijn inkomen. Ik ga het roken op een primitieve manier bevechten. Ik heb de kracht van die manier bij de medicijnmeesters in Afrika leren kennen. Alleen een primitieve bezwering kan ons redden! Elke avond zal er in mijn tempel een eredienst worden gehouden en ik zal alle rokers voorgaan. Er moet veel gerookt worden, enorm veel, zóveel dat het verderfelijke er walgend uitkomt.“

Het werd in de tempel van de hogepriester, die gekleed en geschminkt was als een Afrikaanse geestenbezweerder uit een komische operette, een chaotische bende. Overal lagen sigarettenpeukjes, aan de wand hingen reclames van sigarettenmerken en op het eigenlijke „altaar“, dat eruit zag als een vreemdsoortige tapkast, lagen als magische symbolen doosjes lucifers, wat spijkertjes en een hamer. Er brandden kaarsen, want de politie had stroom en water laten afsnijden, toen de hogepriester tijdens een van zijn diensten de waterleiding kapotsloeg en het uitstromende water over blootgemaakte elektrische leidingen liet lopen... En er werd zo enorm gerookt, dat er al spoedig een verstikkende blauwe walm hing, die het geheel op een soort opiumkit deed lijken.

De „eredienst“ op zichzelf had weinig om het lijf. Hogepriester Robert Jasper ging zijn gemeente kettingrokend voor, op de achtergrond klonk primitieve Afrikaanse muziek, de geestenbezweerder liet zo nu en dan wat gegil en gekrijs horen en de Bewuste Nicotinisten moesten het „Uche-uche-uche“-lied zingen. Ze konden ook moeilijk anders dan hoesten.

Enkele maanden geleden echter vond de hogepriester, dat er toch nog geen rook genoeg was en na

eva

TENBEZWA

een opwindende seance stak hij de brand in een hoop krullen en kranten, die zich naast het altaar bevond. De vlammen grepen zo snel om zich heen, dat er aan blussen met een paar brandblusapparaten, die men te pakken kon krijgen, niet te denken viel. Een dertigtal sekteleiden en nieuwsgierigen vluchtte in paniek de straat op. De brandweer bestreed het vuur met twee stralen, maar kon niet verhinderen, dat de tempel goeddeels uitbrandde...

Nicolaas Kroese, snel geestdriftig voor fantastische plannen, heeft dit verloop niet kunnen voorzien en bijt nu op zijn nagels van spijt. Maar de hogepriester laat zich niet uit zijn tempel zetten. Hij is zijn „K-kerk“ alweer aan het restaureren, zit boordol vol nieuwe fantasieën en is beslist niet van plan zijn martelaarschap op te geven...

Dat er onprettige lieden zijn, die hem een charlatan noemen en beweren, dat hij werkschuw is, deert hem niet. „Mijn strijd tegen het roken met mystieke wapens is werk,“ deelt hij minzaam mede, maar in zijn ogen gloeit dat bekende fanatisme. „Hard werk zelfs.“

Lou, de palingboer

